

האיש החשוב - והמזכיר

"אני רוצה לדבר אתך גלויות. אם תסכימי לעבוד בש"בילי, תצטרכי גם לשכב אתי. זה חלק מהתפקיד." המועמדת החווירה, אבל הצליחה להישאר בכל עשתה נותיה. מאחר שהיא היתה כנראה באמת יצור אצילי, לא רק בהופעתה, היא אפילו לא ירקה עליו. פשוט קמה והלכה, ואני מקווה שלא תחשבו זאת לגנות מצידה שהיא לא אמרה לו שלום.

מעליש. האיש החשוב לא התרגש. גם זה קורה בחיים. יש מספיק מזכירות שמבינות את תפקידן בצורה מודרנית. הוא רשם לעצמו להזמין מועמדת חדשה, והתחיל לשכוח מהעניין.

ותארו לכם את הרגשתו, כשאחרי ימים אחדים נודע לו שהמועמדת שלו היתה אלמנה טרייה, שבעלה נפג לא מותן. היא החליטה שהיא אינה מסוגלת להמשיך לע"סוק במקצועה האקדמי, שבו עבדה כל השנים. היא מוכ"רחה להחליף עבודה, לשהות יותר בין אנשים, לנסות לקהתאושש קצת.

ומי היצור הראשון שהיא פוגשת? יצור כמו האיש החשוב.

"מצפון תיפתח הרעה," בישר הנביא ירמיהו למלך יש"אל. או אולי היה זה ישעיהו?

אבל הבן-אדם הרגיל, שאין לרשותו נביאים, לא מסוגל אף פעם לדעת מהיכן תיפתח הרעה. הפרינציפ היחיד הוא, שהיא תמיד נפתחת מהכיוון ששם הכי פחות מצפים. וזה בדיוק מה שקרה לאיש החשוב. האיש החשוב הוא באמת חשוב, זה לא בלשון ליגלוג חס וחלילה. מדינאי ובעל מקצוע אקדמי, ודווקא אחד מאותם ששמים מוכר בציבור, לא מהאלמונים.

ויום אחד עסק האיש החשוב בעיסוקו בשלווה, מבלי שיחשדשד כלל מכל רע. ומה היה עיסוקו? היה זה עיסוקו הרגיל — חתיכות. הוא עסק באותו רגע בתהליך הידוע בשם "קבלתה של מזכירה חדשה לעבודה."

המועמדת לתפקיד הרס היתה אשה בעלת-הופעה אצ"לית, שולטת בשפות, אינטליגנטית. בקיצור — כל המעלות. המעלות נשארוהן מלפני האיש החשוב, והוא החליט לקבל אותה לעבודה. אבל מאחר שהוא אדם יש"ר-דרך, לא אחד מהערמומים האלו שהולכים בדרכים עקלקלות, פנה אליה ואמר לה כהאי ליטנא:

לפני מספר ימים, בחצות הלילה, נר"א אתה מירי מיכאלי חולפת כרוח סע"רה על פני רחובות תל-אביב. לא היה זה זמן לדבר עם אף אחד, וגם לא ל"הסביר. כי אילו היה לה זמן, היא הי"תה מספרת שהיא רצה לדואר המ"כזי כדי לשלוח מיברק למשה דיין. היא מוכרחה לדווח לו שהכוסות של מ"ר"גוט קלאוזנר אמרו שעומדים להרעיל את שני אסירי דמשק.

בעצם זה לא הכוסות שאמרו את ה"דברים הללו, אלא אדגר קייזי. אדגר קייזי היה פעם מרפא אמריקאי נודע, והיום הוא הרוח האהובה ביותר על מרגוט. הוא מספר לה כל מה שעומד לקרות. בתקופת החיפושים אחרי "דקר", למשל, הוא הודיע שהרוסים הצמידו מגנטים לצוללת ובעזרתם תפסו אותה. הידיעות הועברו לשלמה הראל בתכ"י פות כזאת, שהוא נאלץ לנתק אז את הטלפון בביתו.

מירי מיכאלי הצטרפה אל מרגוט קלאוזנר לפני זמן לא רב. לפני זה היא

מארגנט

חשבה להיות שחקנית. בעצם עם המח"שבות הללו היא הגיעה אל מרגוט ונש"ארה שם בתור נהגת ומזכירה.

מרגוט קלאוזנר, שירשה מיליונים מ"הוריה, מטפחת כבר מזה שנים צעירים בעלי שאיפות וכישרונות. בתקופה מסו"ימת גרו בחדרה שעל הגג בחורים מוכ"שרים שעדיין לא התאקלמו בחיים. אח"רי שהתבגרה והחלה לעסוק בספיריטו"אליוס, התחלפו הבחורים בבחורות, וה"שבע הגיעו לביתה עוד שתיים.

האחת היא זוריקה פורמן מאנגל"יה, והשנייה דורותי סמית מאוס"טרלית. שתיהן מרפאות חולים בעזרת תפילות. איך הן עושות את זה? פשוט, כל אחד יכול ללמוד. הן לוקחות א"ז החולה, הבחורה הקטנה יותר נעמדת מאחוריו ושופכת עליו מי ירדן טהורים. והשנייה, הגדולה יותר, עומדת לפניו עם סיכה מחומשת בצורת כוכב, ומתפללת לפניו ודורשת ממנו לחזור על דבריה. ואם מזה לא נרפאים על המקום, אז ממה כבר כן?

ידידת המנהיג

המפד"ל עשה את שטות חייו, וקיבל בחורה לא-דתיה לעבוד במערכת הבחירות שלו.

הבחורה הבלתי-דתיה הזו היא צעירה, יפה, תוצרת קריית-חיים, בת להורים רו"סיים.

לאחר כמה חודשים של עבודה מפרכת ל"בחירות, גילה אותה אחד מגדולי המפלגה, ומאז היו שניהם מוכנים להאריך את ה"מערכה עד אינסוף. הם עובדים יחד, חוז"רים מהעבודה יחד, ויוצאים אליה יחד.

והדרישה היחידה שהיא דרש ממנה, ב"תמורה ליחסיהם ההדוקים, זה שהיא תח"בוש מיטפחת לראשה. ואתם חושבים שהיא לא הסכימה אפילו לזה?

ג'ידו ובוס'יק

אף אחד לא שאל אותי, אבל אם מישור"היה שואל, הייתי משיבה לו שלדעתי מגיע הפרס לרפי עמיאד. הפרס על הסריק הגאוני ביותר של המאה, כמובן.

מה עשה השוכב הזה? בשעתו היה לו בוטיק בתל-אביב בשם ריפ"י. זאת אומרת, זה בשעתו המאוחרת. בשעתו המקדמת יותר הוא היה ג'ודואיסט בעל חגורת שחור"רה, כלומר — ג'ודואיסט צמרת. נוסף לזה הוא היה גם ארכיטקט במשרד של אלדר שרון, שהוא גם ארכיטקט, אבל ג'ינג'י.

ואז הוא הלך, ר"פי, ופתח את ריפ"י. כדי להיות ק"רוב לנשים ולכסף, שני דברים שהוא אוהב אפילו יותר מג'ודו וארכיטקטור"רה.

עמיאד

אבל, אחרי זמן מה, גם את ריפ"י הוא מכר, ונסע קצת לחו"ל. ושם כנראה הוא גילה את הפוטנ"שלו. הוא חזר ל"ארץ, ורכש לו בדינגוף — כן, שוב פעם — בוטיק. הפעם בשם סילבי. אלא מה? כל הבוטיק הזה הוא בערך בגודל של הא"טלפון ציבורי, וכשקליינטית אחת נמצאת בפנים — עם רפי, כמובן הוא המוכר, לא? — אז אין מקום לשנייה.

אז אני שואלת אתכם — הוא לא גאון, הבחור?

הגר של ג'דעון

ג'דעון הוד

כולם ידעו שג'דעון הוד נשוי לרעייה. לכן היה זה מפליא למצוא אותו מסתובב עם אשה. ולא סתם אשה, אלא אשה אה"רת. ולא סתם אשה אחרת, אלא אשה אה"רת בהריון.

כשחבריו מהרדיו, שם הוא עורך תוכ"נית ספורט ותחבורה, שאלו אותו מה השתנה, הוא טען שהם דוחפים את האף שלהם בעניינים שאינם שייכים להם, ושה"חיים הפרטיים שלו אינם מעניינים אף אחד. אבל כשלחצו עליו עוד יותר, הוא אמר שמה יש, גם אברהם לקח לו לאשה שנייה את הגר.

והמשל באמת וומה לנמשל. ג'דעון היה נשוי במשך עשר שנים עם בחורה תימניה, יוצאת דופן, שקטה ונעימה, והוא חי איתה חיים צנועים ויפים. והצרה הימניה היתה שלא היו להם ילדים.

בהתחלה הם עוד חשבו שזה רק מ"זרה. אחר כך הם חשבו שהרפואה תוכל לעזור להם. אחר כך הם חשבו שהזמן אולי יע"שה את שלו. אבל כשעברו עשר שנים וה"אשה בכל זאת לא ילדה, החליט אברהם — סליחה, ג'דעון — לגרש אותה ולקחת אחרת על פניה.

ולפני שמונה חודשים הוא התגרש, ו"ארבעה חודשים לאחר מכן הוא נשא לו לאשה את אילנה ציפר, בשקט, בצני"עה, ועכשיו היא בהריון.

המיליונר של גילה

לפני שלושה שבועות התחתנה השחקנית גילה גולן עם ה"מיליונר הידוע מתי רוננהואס, שהוא אלמן בן 50 ואב לאר"בעה ילדים גדולים.

הם הכירו האחד את השנייה לפני שנתיים. גילה נאמה אז מטעם המגבית, והמיליונר ראה אותה שם והחליט את החלטתו.

הוא פנה לאיש קולומביה והמגבית, ב"ל כהן, וביקש ממנו שיכיר לו את הבחורה הזאת, וביל עשה את ההכרה.

אחרי ההיכרות החליטה גילה לחפש קצת את עצמה, והוא מימן לה את נסיעות החיפושים שלה. קודם כל היא ניסתה לגלות אם היא בכלל יהודיה ולמי גולדה ומתי. היא גברה בחיפוי עליית הנוער במשרדים שונים בעולם, והגיעה עד גיל חמש ולא יותר"זה.

היא ישבה גם בארץ חודש ימים והביאה עימה גם ידידת שתע"זר לה בחיפושים. הוא העמיד לרשותה מכונית ושלה לה כספים מאמריקה הרחוקה.

אחרי זה היא נסעה לקנדה כדי להמשיך להרהר קצת בדברים, אבל הוא כבר החליט שהגיע הזמן. הוא לקח רב, נסע יזיתו לקנדה, והתחתן איתה. והיום שניהם טוענים שאין קץ לאושרם: הילדים שלו אוהבים אותה. הוא עצמו מעריך ומכבד אותה, וכשהקריירה שלה תיפסק — מה שקרה כבר לא מזמן — היא לא תצטרך ל"דראג ללחם.

חושף הכוכבות

בחורה צעירה וצנועה טיילה לה לתומה בשבוע שעבר ברחוב דינגוף בתל-אביב, והנה ניגש אליה בחור צנוע ותמים ואמר לה שהיא בדיוק מה שהוא מחפש.

היא הסתכלה עליו, הוא הסתכל עליה עוד ועוד, ואמר לה שהגוף שלה והפנים שלה וההליכה שלה והשיער שלה וכל השאר שלה הם בדיוק זה.

כל זה שיכנע אותה שהיא נועדה להיות דוגמנית צמרת, ושהוא הוא האיש שנועד לגלות אותה.

היא קיבלה מידיו את כרטיס-הביקור של בית-הספר לדוגמניות שלו, עליו היה כתוב: "בית-ספר גבוה לאופנה. המנהלים: רנ"י פרג'ון ומשה דרימור. ב"ן-יהודה 32, חדר 524, בית אל-ע"ל, 5766.55766.

על הכרטיס עוד היה מוזכר ואמור שהנ"ל הם גם חברה לפיר"סום ויח"ס-ציבור וגם מארגני תצוגות אופנה. בקיצור, עסק גדול. הנערה לקחה את כרטיס-הביקור, והגיעה איתו למחרת בשעה היעודה למשרד של אותו כרטיס.

המגלה פגש אותה, הושיב אותה לצידו ליד שולחן הכתיבה ה"מוצק, ורשם את כל פרטיה האישיים. אחר-כך הוא החל לבדוק את שאר מעלותיה, וכשהבחורה התפלגה, הוא הסביר לה שהוא צריך לעצב אותה, להכיר את מיבנה גופה כיאות.

וכעבור כמה דקות הוא נשאר לפתע במשרד שלו לבדו. הנערה יתרה על העתיד הזוהר שהיה צפוי לה והסתלקה. מעניין למה?